RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.427 van 4 december 1996
in de zaak A. 70.356/IV-15.923.

In zake : 1. de n.v. LEGRAND Aimé,
2. de n.v. LEGRAND-LBB,
3. de n.v. LEGRAND-ACEL,
4. de n.v. LEGRAND ELECTRO,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkomende partij :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DEWISPELAERE,
kantoor houdende te STROMBEEK-BEVER,
Oude Mechelsestraat 165.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. LEGRAND Aimé, de n.v. LEGRAND-LBB, de n.v. LEGRAND-ACEL en de n.v. LEGRAND ELECTRO op 16 augustus 1996 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het "besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Werkgelegenheid van 31 mei 1996, houdende machtiging tot onteigening uit hoofde van openbaar nut van onroerende goederen, bestemd voor de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen uit Vlaams-Brabant";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat E. RYCKBOST, die in eigen naam en loco Advocaat M. DEWISPELAERE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 5 september 1996 de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, die door het bestreden besluit gemachtigd wordt om tot onteigening over te gaan, vraagt

om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen eigenaar zijn van de percelen bekend ten kadaster Drogenbos, sectie A/1, nrs. 14z2 en 14v2, en Sint-Pieters-Leeuw, sectie A, nrs. 138v, 138r en 138w, met een oppervlakte van 5 ha 22 a 40 ca; dat bij het bestreden ministerieel besluit van 31 mei 1996 de tussenkomende partij gemachtigd wordt om met toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte over te gaan tot onteigening van een braakliggende strook van 1 ha 41 a 70 ca van bovenvermelde eigendom; dat op het resterende deel zes bedrijfsgebouwen staan die in hoofdzaak dienen als magazijn en bijkomend als kantoor;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partijen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt verwoorden :

> "Zoals hierboven reeds uiteengezet verkoopt het bedrijf van verzoeksters allerhande elektrische kabels, met name kabels voor electronica, telefoon, afstandsbediening, installaties, energietransport, industrie, hoge temperaturen en andere heel speciale toepassingen.
>
> De bijzonder goede ligging van hun bedrijf is voor verzoeksters heel belangrijk. Te meer aangezien zij

op die plaats nog uitbreidingsmogelijkheid hebben, dewelke voor hun bedrijf vereist is en een uitbreiding noodzakelijk aan het bestaande bedrijf moet palen.

Verzoeksters bevinden zich nu in de volledige rechtsonzekerheid, wat uiterst ongunstig is voor de werking en de uitbreiding van hun bedrijf. Een onteigening hangt boven hun hoofd, doch zij weten niet wanneer.

Verzoeksters zullen behoudens snelle schorsing van het onteigeningsbesluit meegesleurd worden in een oeverloze procedure met vier rechtstrappen en eindeloos wisselende vergoedingen, waardoor de beoordeling van hun activa lange jaren onzeker zal blijven.

Bovendien moeten zij erop wijzen dat er nog in 1993 meerdere jaren na de uitvoering van het afvalstoffenplan, een bouwtoelating werd verleend voor een uitbreiding.

Indien verzoeksters toen zouden geweten hebben dat nog verdere uitbreiding later in het gedrang zou komen op grond van een vaag afvalstoffenplan, dan hadden zij uiteraard andere terreinen gezocht.

Het is deze geestesondermijnende onzekerheid die voor een ondernemer een onherstelbaar nadeel uitmaakt, temeer omdat, zoals reeds gezegd, niets liet veronderstellen dat de oprichting van de verbrandingsoven in het industriegebied zou plaatsvinden.

Indien de onteigening doorgaat, weten zij niet waar naartoe met hun bedrijf. Een dergelijke situatie zou voor hen onomkeerbaar zijn en aldus een niet te herstellen schade meebrengen, gezien zij nergens in de omgeving gelijkwaardige gebouwen zouden kunnen vinden, die een even goede bereikbaarheid hebben en die bovendien even praktisch zullen zijn.";

Overwegende dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij op bedoelde braakliggende percelen concrete uitbreidingsplannen hebben die zij om reden van de "rechtsonzekerheid" niet kunnen verwezenlijken;

Overwegende dat de overige aspecten van het nadeel, gelegen in een mogelijke "oeverloze procedure met vier rechtstrappen en eindeloos wisselende vergoedingen", alsook in de overweging dat "zij nergens in de omgeving gelijkwaardige gebouwen zouden kunnen vinden die een even goede bereikbaarheid hebben en die bovendien even praktisch zullen zijn", niet voortvloeien uit het bestreden besluit dat enkel een machtiging tot

onteigening inhoudt; dat, immers, de verzoekende partijen pas uit hun eigendom zullen worden ontzet en de voorlopige vergoeding zal worden vastgesteld nadat de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat de vrederechter die onteigening slechts zal uitspreken en de provisionele vergoeding slechts zal bepalen nadat hij het bestreden machtigingsbesluit zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat in zijn arrest nr. 57/92 van 14 juli 1992 het Arbitragehof de wettigheidscontrole van de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden met de controle die de Raad van State kan doen;

Overwegende dat aangezien de verzoekende partijen niet hebben aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**